

Cuvântul lui Dumnezeu la praznicul Nașterii Domnului

O, cum să nu vin la voi, cum să nu stau cu voi, fiilor care-Mi așterneți ca să vin și să Mă dau vouă cuvânt de mângâiere Mie și vouă, și înțelepciune lucrată din cuvântul Meu pentru voi și pentru cei ce Mă caută de la voi spre ei? O, cum să nu vin să petrec cu voi clipe dulci, aducere-aminte a lucrării lui Dumnezeu pe pământ? N-am unde să Mă mai duc ca să-Mi fie bine și să-Mi fie primit cuvântul cu care grăiesc între voi, fiilor. Eu sunt Cuvântul Tatălui. Cuvântul este numele Meu și lucrarea Mea, dar cei ce cred că este Dumnezeu în cer, aceia toți Mi-au făcut oprire, Mi-au pus hotar și zic toți că numai acum două mii de ani am lăsat cuvântul Meu oamenilor, iar mai mult nu vor să audă, dar și cuvântul Meu de atunci au dat ei să-l știe și să se trufească apoi că-s cunoscători și că sunt păstori și stăpâni de suflete, și mai mult nu se poate peste ei, că au scris pe ei nume de slujitori ai lui Dumnezeu fără să semene ei cu Domnul, fără să le fi fost dat lor de sus pentru marea lucrare de povățuitori spre cer ai oamenilor căzuți de la poruncile lui Dumnezeu, pe care nu le mai caută nimeni peste viața lor. Eu însă vin cuvânt pe pământ ca să-i izbăvesc de întunerice pe cei ce cred venirea Mea, pe cei ce Mă așteaptă pentru ei, și să-i așez să Mă împartă în lung și în lat pentru cei ce au urechi ca să și audă cu ele dacă le au.

O, cum să nu vin să stau cu voi și să facem petrecere sfântă la masă cu sfinții, fiilor? O, pace vouă în zi de praznic de naștere a Mea pe pământ, de aducere-aminte a zilei în a cărei noapte M-a așezat între oameni prunc născut mama Mea Fecioara, în care Tatăl M-a așezat prin Duhul Sfânt ca să Mă fac om și să Mă nasc prunc și să cresc apoi atât cât sunt în cer din vecii de-a dreapta Tatălui.

O, pace vouă de ziua Mea de naștere așezată de Tatăl în timp acum două mii de ani, fiilor primitori de Dumnezeu! O, fiilor, în noaptea aceea măiastră s-a scris peste timp un nou început, începutul cel de la Hristos, și S-a mângâiat Tatăl mult, mult, pentru această împlinire izbăvitoare de om, și s-a mângâiat toată zidirea lui Dumnezeu. O, fiilor, Dumnezeu e Dumnezeu, iar Lui Îi trebuie mângâiere mai mult decât omului, că de la toți oamenii Mă doare și suspin și nu sunt iubit ca un făcător, ca un dăruitor de viață și de bine pentru om. O, dacă omul ar avea frica și credința că viața lui merge mai departe după adormirea trupului, ar căuta să-și facă și pentru apoi agonisită și mângâiere ca să aibă, dar aceasta nu poate oricum să-și agonisească decât cu iubire de Dumnezeu prin ascultare, și apoi mângâind pe Domnul cu viața și cu purtarea lui de zi și de noapte, de nedespărțirea lui de Dumnezeu, fiilor.

La tot poporul credincios cuvântului Meu din zilele acestea, iată ce-i spun: Fiilor, luați aminte la povăța cea din Scripturi pentru creștini, căci scris este: *«Mărturișiți-vă unii altora păcatele voastre ca să vă vindecați unii pe alții»*, ca să aveți prin păreri de rău și prin ridicare vindecare adevărată prin biserică, ajutorare frățească, armonie care vindecă și menține sănătatea, iubirea, fiilor, ca în cer. Grăirile dintre voi să însemne soare, lumină, voie bună plăcută Mie și vouă, alin, mângâiere ca în cer, și toate gazdă pentru Domnul și pentru sfinți, iubire și bucurie, care nu mor și nu omoară apoi, că multe bucurii dintre oameni sunt moarte negândită de ei pentru sufletele lor.

O, fiilor, nu vă siliți spre multe numai ca Marta. Un singur lucru, să nu-l uitați pe acela, că acela trebuiește: ca Maria ascultarea de Hristos și tânjire după El în voi, petrecerea voastră cu Domnul, și a Domnului cu voi, și aceasta înseamnă venirea Mea la voi ca la cei din Betania, unde mergeam și petreceam cu ei și-i aveam pe ei mângâierea Mea, precum Eu eram mângâierea lor. O, Eu de aceea am așezat pe pământ această lucrare și această casă a ei și cuvântul de sus în ea, casa voastră cu Mine, fiilor. Nu-i mai am pe toți credincioși, că unii s-au dus de lângă Mine și de lângă voi, de lângă casa venirii Mele la voi, dar fac aducere-aminte de zilele cu alai când mergeam să Mă arăt cu voi oamenilor ca să audă ei de venirea Mea la voi cuvânt pe pământ, și

când spuneam peste voi în zile sfinte ale iubirii voastre cu Domnul și vă spuneam vouă că aș face din noapte zi, și din zi aș face noapte când te vedeam, poporul Meu, cu dragoste de Mine lucrând pentru fața Mea pe fața ta între oameni amorțiți pe loc și reci de Domnul pe pământ, și-i însuflețeam pe ei cu fața Mea de peste tine. O, iarăși aș face așa și acum și iarăși aș spune ca atunci, aș opri timpul pe loc ca să nu mai treacă, să nu se mai sfârșească petrecerea Mea cu voi, pentru care voi faceți pregătiri și vă așezați apoi liberi pentru mângâiere de la unii la alții, de la Mine vouă, și de la voi Mie. O, aș face ca pe vremea lui Iosua, ucenicul Meu cel credincios, pentru care s-a oprit timpul pe loc ca să poată el să fie biruitor peste vremea cea rea. O, s-a oprit timpul pe vremea lui ca să biruiască poporul Domnului. Se va opri iarăși timpul, precum este scris că Eu, Domnul, Mielul Hristos, voi birui pe satana și toată lucrarea și slujitorii lui, și timpul nu va mai fi apoi, și soarele va străluci de șapte ori mai tare, și toate sunt scrise să se împlinescă. O, dacă timpul s-a oprit atunci pentru Israel, s-a oprit și soarele din călătoria lui de zi. Dacă timpul se va opri, și soarele se va opri și va fi ziua cea fără de noapte, și noapte nu va mai fi, și tot ce este scris să fie, așa va fi. Amin.

În zilele facerii nu a fost timpul, fiilor, ci doar s-au așezat legile tuturor lucrărilor facerii, legile veșniciei, în care nu este timpul, dar a început timpul din pricina căderii din veșnicie a omului, căci omul n-a rămas supus lui Dumnezeu Făcătorul, Care cu atâta măiestrie a zidit toate la locul lor, și apoi pe om. O, așa ar trebui să fie și pe pământ. Pentru toate lucrute de om trebuie să fie un maestru, de la care să ia omul și să facă apoi, iar dacă face de la el, de la îndemânarea sau de la învățătura de sine, o, nu e măiastră lucrătura lui, ci e slabă, e fără putere, e străină de sănătatea cu care ar fi fost să fie lucrată lucrarea lui, căci omul trebuie să ia ca să aibă.

Fiilor, fiilor, acest cuvânt, măiestrie, este un cuvânt mare, și iată, nu orice lucrare a omului poate fi măiastră, ci numai cea pe care o ia s-o lucreze de la un maestru, așa cum Eu, Domnul, i-am spus lui Solomon să meargă la cei dăruiți cu măiestrie ca să zidească marelui templu de atunci, iar regele s-a supus și a ascultat așa, că a avut înțelepciune cerută de la Domnul s-o aibă și de aceea s-a supus, iar cine nu are de la Domnul înțelepciune dată, acela nu se supune, ci lucrează ca el și de la el, și nu așa se lucrează în veșnicie și pentru veșnicie ca să aibă omul.

Fiilor, fiilor, pentru toate tainele facerii și a legilor ei între cer și pământ am pus grijă mare și oprire mare pentru această pricepere a tainelor lui Dumnezeu, căci încă din rai omul a ales trufia și a căzut prin ea pe pământ. I-am dat apoi omului trufaș de pe pământ necunoștința tainelor facerii. Nu orice om de pe cale poate vorbi despre facerea lui Dumnezeu ca să cerceteze el și să spună oamenilor despre cercetarea sa. Căroră Eu le-am descoperit, aceia au grăit de la Mine, și se cunoaște aceasta, că le-am dat cât am găsit de cuviință pentru știința oamenilor, dar cine a vorbit de la el singur, de la cercetarea sa peste facerea lui Dumnezeu, acela i s-a dat duhul rătăcirii, de vreme ce rătăcea că umbla unde nu trebuia, și iată, trufia omului l-a făcut să-și ia singur dreptul de a da oamenilor cartea minții lui, și oamenii s-au dus spre rătăcire, căci tainele facerii și toată lucrarea lor sunt în mâna Mea, și nu trebuie ispitit Dumnezeu, căci cine umblă unde este al Domnului de știut, acela este om trufaș, și trufie împarte, și se va vedea această greșală când Eu, Domnul, Mă voi descoperi desăvârșit cu cele ce omul nu avea cum să le priceapă fără Învățător, fără Maestrul Cel din cer, și a Cărui măiestrie n-o poate atinge mintea omului de pe pământ ca să grăiască despre ea oamenilor, iar duhul rătăcirii umblă din om în om peste pământ și-i desparte de Dumnezeu pe cei ce n-au învățator, de la care să ia pentru ei.

Voi, cei ce sunteți și lucrați ca fii adevărați ai poporului cuvântului Meu, voi, fiilor, stați cu rugăciunea înaintea Mea și cereți ca David să vă izbăvesc de duhul cel rătăcitor de adevăr pe pământ și spuneți Domnului: *«Înalță-Te peste ceruri, Doamne, Dumnezeul nostru, și peste tot pământul slava Ta să fie, ca să se izbăvească cei iubiți ai Tăi!»*. Amin.

O, ar trebui să nu mai băjbâie omul prin întuneric pentru știința lui, că pe pământ e întuneric mult, și toți oamenii Îl supără pe Dumnezeu. Cel bine făcut, cel bine crescut este cel ce nu-L su-

pără pe Dumnezeu și nici pe semeni și nici pe oricare altă făptură, ci, din contra, acela poartă și împarte har, că are de la Mine.

O, dacă s-ar cuminti singur omul, dacă s-ar curăți singur, nu l-ar mai curăți bolile și suferințele și necazurile, de care-și face singur rost, și ar căuta pe omul cu măiestrie pentru cei din jurul lui și a cărui lucrare seamănă cu a lui Dumnezeu.

Iar după această grăire a Mea voi sta cu voi cu mama Mea Fecioara și vom grăi vouă cuvânt de naștere de sus, fiilor, iar acum primim colindători și le dăruim bunătați de sărbătoare de naștere, și toate să fie iubire în ziua aceasta sfântă, așa cum Eu v-am povățuit pe voi să lucrați pentru această întâlnire între Noi și voi cu cei ce vin să colinde pentru nașterea Mea.

O, ce bine i-ar fi omului dacă ar avea împărțită lui cunoștință de sus, și nu din firea lui, sau luată de la om, căci omul a căzut din rai prin neascultare de Domnul, și nu are cum să fie deștept, de vreme ce a greșit încă de la început. Vin Eu, vine Domnul să-i dea omului, iar voi aplecați-vă, și așa să luați de la Mine, fiilor.

Și acum rămâneți cu cartea deschisă ca să Mă așez în ea cu mama Mea Fecioara, că suntem împreună sărbătoriți, Eu și ea în zi de naștere a Mea pe pământ, când Eu, Cel născut între oameni acum două mii de ani, cuvintez peste voi și vă spun: Pace vouă! Pace, fiilor, pace peste voi de la Domnul, de la cuvântul Său de peste voi! Amin, amin, amin.

25-12-2017/07-01-2018